1. Z czego pobrać próbkę?

Próbka powinna być pobrana z **mięśnia**, a nie z tłuszczu, powięzi czy innych tkanek

W przypadku dzika próbkę do badania pobiera się z:

- **filary przepony przy przejściu do części ścięgnistej**;
- **część żebrowa/mostkowa przepony**;
- **mięśnie szczękowe** (żuchwa);
- **mięśnie przedramienia** (bieg);
- **mięśnie międzyżebrowe**.

Próbka musi mieć **co najmniej 100 - 200 g,** zapakowana w przezroczyste opakowanie (np. woreczek strunowy), aby można było dokonać wizualnej oceny próbki podczas przyjęcia, musi być higieniczna (próba nie może ociekać krwią)

Niedozwolone opakowanie – rękawiczki lateksowe, wiaderka, słoiki, reklamówki.

2. Oznakowanie próbki

Każda próbka musi umożliwiać jednoznaczne powiązanie jej z konkretnym dzikiem.

Na opakowaniu lub formularzu należy umieścić wymagane przez laboratorium informacje:

- **numer znacznika dzika dla właściwości miejscowej urzędu IW 0220**;
- **datę i godzinę odstrzału, koło oraz numer obwodu**;
- **dane myśliwego – imię i nazwisko, adres, numer telefonu**;
- **miejsce odstrzału**.

Numer na próbce musi odpowiadać numerowi przypisanemu tuszy. Nie wolno dopuścić do pomylenia próbek.

3. Najczęstsze błędy przy pobieraniu próbki

Nieprawidłowe:

- pobranie samego **tłuszczu**;
- pobranie **dużej ilości powięzi zamiast mięśnia**;
- pobranie **serca lub innych narządów;**
- pobranie **zbyt małej próbki**;
- połączenie mięsa z dwóch różnych dzików;
- brak oznakowania próbki;
- oznakowanie próbki numerem niezgodnym z tuszą.

Prawidłowo pobrana próbka to podstawa wiarygodnego badania.

Próbki pobrane w sposób nieprawidłowy nie będą przyjęte do badania!